

*Path V - Malus Sylvestris I
(detaliu)*

ÎNTOCMAI CA LA MAESTRI

Ce bine că artiști ca Andrei Rosetti se încapățânează să stea în fața pânzei și să picteze, nu să-și ia aparatul de fotografiat din cui, să iasă cu el la filmat, să facă un montaj din trei taste și cinci mișcări, să pună peste proaspăta producție o cortină muzicală cum n-au mai auzit timpanele și să rupă, apoi, micile ecrane cu un film conceptual cum n-a mai văzut omenirea de la origini și până-n prezent. Ce bine că se mai face pictură fără sânge și sîroind pe pânze și fără creier împrăștiat între rame, ce bine că mai poți vedea, într-un tablou, o banală creangă de măr înflorit, un biet pom fără rod, un oarecare zid din cărămizi, o insulă subțire ca minutarul unui ceas, flori de prun ori un arbore înzăpezit. Nimic senzațional în aceste subiecte.

Dar ce grozav că-i așa și că nu i-a picat și lui Rosetti fisa cum că ar fi cazul să se apuce să fie original, să fie altul, să rupă gura târgurilor (de artă) și a anualelor, bienalelor ori trienalelor. El duce mai departe școala maestrilor săi din „Prolog” și o face asumată, atât la nivel stilistic, cât și tematic. Totodată, lucrările sale recente păstrează rezonanța culturală a grupului „Noima”, din care face parte încă din anul 2003 și cu care a expus de mai multe ori, cât și a unui mod original de face pictură. Pentru Andrei Rosetti tradiția e purtătoare de sens. Iar sensul stă și în regăsirea unor repere ce și-au câștigat puterea tocmai prin ciclicitate, prin repetitivitate, prin întâlnirea firească și, în același timp, inexorabilă cu ele.

Remarcabilă mi se pare a fi, în tablourile din ultimii ani ale artistului hunedorean, dinamica imaginilor. Rafnamentul și tehnica în posesia cărora se află Rosetti lucrează nu doar la suprafața pânzei, tulburând compoziția, scoțând-o din imortalitate și însuflându-i viață, ci și în profunzimea ei. Și asta nu datorită „nebuniei” culorilor, nici șocului vizual pe care l-ar putea induce un subiect sau altul (cele preferate sunt, cum spuneam, cumini), ci unui duh al lor. Culorile își pierd din materialitate, sunt emaciate, fiindcă pictorul lucrează cu o stilistică a rarefierilor. Atunci când pictează insule, de exemplu, serialitatea nu modifică numai cromatica fiecărei lucrări, ci și perspectiva asupra îngustului petec de pământ, ce poate fi un vârful lancei, o pasăre cu aripile strânse, un pește de pradă, limba desprinsă a unui ceas; și așa mai departe.

Măiestria lui Rosetti se vede și în această libertate pe care o lasă privitorului: de a interveni după puterea propriei imaginații, de a putea pune de la el, de a lucra mai departe pe pânză, deși uleiurile s-au uscat demult. Astfel, cu cât mijloacele artistice par mai sintetice, cu atât crește forța vizuală și semantica tablourilor. Cu cât acestea sunt mai epurate, cu atât aduc un plus de intensitate.

Andrei Rosetti reface, în felul lui, limbajul original al picturii, iar acest lucru se întâmplă firesc, fără pic de emfază și grandilocvență. Cu duh, întocmai ca la maestri.

(Robert Șerban)

(n. 8 decembrie 1974, Deva, România)

Pictor, fotograf, profesor de pictură la Liceul de arte „S. Toduță” din Deva (2005 – 2019).

Studii: Universitatea de Vest, Facultatea de Arte și Design, Timișoara, România, secția Pictură

Afilieri:

Membru fondator Noima (2003);

Membru al UAPR – Pictură (2004);

Lucrări în expoziții ale grupării „Prolog”: Șirnea, Timișoara, București (2001, 2002, 2004, 2012, 2015);

Lucrări în expoziții ale grupării „Noima”: Timișoara, București, Viena, Roma, Veneția, Karlsruhe, Budapesta, Cluj-Napoca, Arad, Brașov, Deva, Lipova (2004 – 2019);
Expozițiile filialei UAP Deva (2006 – 2019).

Expoziții personale: 6 expoziții personale: București, Timișoara, Cluj-Napoca, Deva și Hunedoara (2003 – 2009).

Alte expoziții de grup:

Crucea, de la comunitate la comuniune: Alba-Iulia, Iași, Sibiu, Chișinău, Timișoara, București, Craiova (2017 – 2019);

Adnotări, lecții de pictură: București, Timișoara, Viena, Budapesta, Veneția; expoziții, colocvii, lansări ale volumului omonim apărut la Ed. ICR (2012 – 2014);

Lucrări în expoziții coordonate de curatorul Ileana Pintilie: Cluj-Napoca, Timișoara (2009 – 2011);

Bienala Internațională de Pictură, Ediția I, Chișinău, Republica Moldova (2009);

Projektraum Donau: expoziții și dialog între platforme de artă contemporană la Bruxelles, Viena, Sankt Pölten, Ulm, Karlsruhe, Stuttgart, Timișoara, Pécs, Osijek, Belgrad (2015 – 2016);

Road Show East: expoziție itinerantă la Budapesta, Timișoara, Belgrad, Zagreb, Ljubljana, Viena (2017 – 2018);

Wittgenstein 2018 – 2021: Viena, Veliko Târnovo.

